



Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qvalitatibvs Ad Ea Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

345. An, & quando ex delicto notorio notoreitate juris inducatur infamia juris, & irregularitas propriè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74477)

Suar. alitque apud Pass. loc. cit. Porro quanta requiratur & sufficiat poenitentia, penes superiores erit arbitrari considerata qualitate personæ, delicti, poenitentia; neque enim universaliter tenet, quod ait Jul. Clar. infamiam hanc purgari emendatione vitæ per triennium. Pass. loc. cit. n. 563.

Questio 345. An & quando ex delicto notorio notoreitate juris (accipiendo in præsentente hanc notoreitatem tantum pro eo, quod quis ex delicto sit in iudicio condemnatus) inducatur infamia juris, & irregularitas propriè talis ?

Respondeo: tunc, quando quis ex delicto commissio dolo malo (qui juxta Sylv. v. calypa. n. 1. est machinatio, calliditas, fallacia ad decipiendum alium adhibita) per iudicem ordinarium damnatur poenâ ordinariâ per sententiam definitivam, quæ transeat in iudicatum, Pass. n. 574.

2. Ita ut non pariat infamia juris simpliciter aut irregularitas, primò si delictum sit commissum sine dolo, etiam ex ignorantia crassa. c. infames. 3. q. 7. l. 4. ff. de his, qui notantur infamia, Sanch. opusc. l. 6. c. 3. dub. 6. n. 14. Pass. num. 569. citans plures alios. Secundò si damnatus non sit sententiâ iudicis ordinarii, sed arbitri. l. quid ergo. ff. de his, qui not. infam. Abb. ad cit. c. testimonium. Sylv. v. infamia. q. 5. n. 8. Sanch. loc. cit. Pass. n. 570. Tertiò si damnatus non sit sententiâ definitiva, sed data solum in contumaciam, hæc enim non infamat, Molin. tr. 4. d. 9. num. 5. Jul. Clar. §. fin. q. 44. & 72. apud Pass. loc. cit. Sufficiat verò ad infamandum sententia definitiva ex iudicis indubitatis seu præsumptionibus, cum hæc interim transeat ad effectum executionis. Menoch. l. 1. præsumpt. 96. Quartò si sententia non transeat in iudicatum, eò quod fuerit interposita appellatio, Pass. n. 571. ubi tamen à iudice, ad quem fuit appellatum confirmata fuit prior sententia, fit retroactio ad diem sententiæ. Molin. loc. cit. n. 4. Ugol. de irreg. c. 60. §. 3. Quintò si poena sit severior ordinariâ, censetur enim tunc iudex transgressisse super infamia. l. quid ergo. ff. de his, qui not. infam. & ibidem Bartol. Molin. loc. cit. Pass. n. 573. Item si poena fuerit mitior ordinariâ ex causâ intrinsecâ, quia scilicet culpa fuit diminuta, nec ei debebatur integra poena ordinariâ; tum enim ex vi talis sententiæ damnatus non remanet infamis: si poena fuit mitior ex causâ extrinsecâ v. g. quia reus erat insignis artifex. Gl. magna, in cit. l. quid ergo. ibid. Bart. n. 11. Bald. n. 13. Gl. in l. & si severior. c. quibus modis infam. irrog. Pass. n. 572. qui etiam n. 574. ait, limitandam responsionem; uti si in causâ, in qua reus agit per Procuratorem damnetur reus, nec is, nec procurator remaneat infamis. Item ex decis. Rota 90. p. 2. apud Caputaquen. Quòd non sufficiat ad probandam hanc infamiam, probari aliquem fuisse ductum ad furcas, eò quod quis potuerit esse ad has damnatus sine sententiâ definitiva. Ac denique, quòd hæc infamia probari nequeat per testes, adeoque opus sit scripturâ sententiæ juxta Lanfranc. in c. cap. quoniam contra. de probat. n. 72. & ex decis. Rota, quam citat.

Questio 346. Quid si ergo delictum, pro quo in specie non imponitur à jure infamia sit notorium tantum alterâ quasi specie notoreitatis juris nimirum per solam confes-

P. Leuten. Fori Benef. Pars 1.

sionem rei in iudicio coram iudice legitimo ?

Respondeo: hanc notoreitatem juris non sufficere ad inducendam infamiam juris, consequensque ad illam effectus. Abb. in c. si Clerici. de iudic. Bart. in l. furti. de his, qui not. inf. Sylv. Angel. Armil. v. infamia. Pass. num. 575. contra Navar. c. 25. num. 73. sed nec contrarius est Suar. cit. f. 1. n. 23. cum is, ut patet ex n. 24. loquatur de casu, in quo per legem in specie pro aliquo delicto imponitur infamia ipso jure. Ratio est, quia ad incurrendam infamiam juris ex notoreitate delicti jura requirunt sententiam iudicis. l. 1. de his, qui not. infam. c. infames. 3. q. 7. c. vestra de cohabit. Quod autem c. questum. tit. eod. inter modos notorii ponatur etiam notorium per confessionem in iudicio, nil obstat, cum ibi sermo non sit de infamia incurrenda, sed de obligatione vitandi concubinarium sacerdotem, qui ut jure antiquo suspensus esset, sufficiebat etiam solum notorium facti, cum tamen nunc ob Extravag. ad evitanda, ad hoc ut teaneantur fideles vitare ligatum censurâ, requiratur sententia declaratoria censuræ, ita terè Pass. loc. cit.

Questio 347. Ex quibus poenis, ad quas quis per sententiam iudicis damnatus fuit ob culpam, & quando incurratur infamia juris, & irregularitas ?

Respondeo ad primum: non ob poenam pecuniariam, sed corporalem, sive ea sit mortis. l. capitulum. ff. de poenis. sive damnatio ad opus publicam, v. g. in metallum. l. ead. sive exilium, etiam temporale. l. Imperator. ff. de postul. sive damnatio ad Tiremes. Barb. de off. Episc. alleg. 43. num. 15. Tusc. v. infamia concl. 111. num. 5. Farinac. q. 142. num. 165. Clar. q. 67. §. fin. Pass. num. 578. citans plures alios contra Ricc. decis. Cur. Neapol. decis. 119. Homobon. volum. 1. p. 4. respons. 158. quorum sententiam probabilem putat Diana. p. 4. tr. 2. resol. 83. successit enim damnationi ad metalla, & deportationi. Abb. in rub. de testam. n. 4. Molin. cit. à Pass. num. 577. Clarum q. 23. sive Bannum (sive simplex illud sit, sive capitale. Bart. in l. amissum ff. de cap. diminut. Sylv. v. bannitus. n. 4. non tamen Imperiale, cum detur, non per sententiam definitivam, sed per modum medicinalis sententiæ ad tollendam contumaciam, Bart. loc. cit. sive exauctoratio seu privatio militiæ. ff. de capt. diminut. l. 2. sive depositio ab officio. l. aut damnatum. ff. eod. & l. si severior. c. eod. Item in iure can. depositio vel degradatio. Abb. in c. cum te. de sent. & re iudic. nu. 20. Sayr. de cens. l. 5. c. 22. n. 10. Et depositio à beneficio Gl. in c. licet Heli. v. infamis. de simon. Host. ibidem. Quamvis de hac poena depositiois dubium esset, utrum infamet præcisè qualitate delicti, dicat Pass. num. 579. depositio nem autem ab Episcopatu, Ordine, vel benef. ideo infamare, quia non fit, nisi ex gravissimis delictis. Abb. & Sayr. ab eo citati.

2. Respondeo ad secundum, ut poenæ hæc per iudicem lata inducant infamiam juris, requiritur primò, ut sententia sit lata cognitâ causâ ob crimen ex dolo procedens, cap. infames 3. q. 7. Pass. n. 590. Secundò, ut damnatio ad talem poenam fiat in iudicio iusto & legitimo (sufficit tamen ut quis per sententiam interlocutoriam damnatus fuerit ad eas poenas corporales; sic enim adhuc

l. 2

poena